

Po trzecie, Sąd w zaskarżonym wyroku dokonał błędnej wykładni ustaleń zawartych w sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO zatytułowanym „Chiny – Środki antydumpingowe i wyrównawcze w odniesieniu do brojlerów ze Stanów Zjednoczonych”, przyjętym w dniu 2 sierpnia 2013 r. (WT/DS 427/R), a także innych istotnych orzeczeń WTO i orzeczeń unijnych.

Po czwarte, Sąd w zaskarżonym wyroku dokonał błędnej wykładni art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, stwierdzając, że obliczenie podcięcia cenowego, które nie uwzględni 45 % sprzedaży przemysłu Unii, jest zgodne z prawnym wymogiem analizy opartej na obiektywnym badaniu i konkretnych dowodach.

Po piąte, Sąd w zaskarżonym wyroku przeinaczył dowody, stwierdzając, że subsydia w ramach systemu Funduszu na rzecz Plantacji Palm Olejowych nie były udzielane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

Po szóste, Sąd w zaskarżonym wyroku błędnie zrozumiał argument wnoszących odwołanie i dokonał nieprawidłowej wykładni art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(¹) Dz.U. 2019, L 317, s. 42.

(²) Dz.U. 2016, L 176, s. 55.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 21 grudnia 2022 r. w sprawie T-127/21, Swissgrid/Komisja, wniesione w dniu 28 lutego 2023 r. przez Swissgrid AG

(Sprawa C-121/23 P)

(2023/C 127/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Swissgrid AG (przedstawiciele: adwokaci P. De Baere, P. L'Ecluse, K. T'Syen i V. Lefever)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- oddalenie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję i uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną oraz przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania co do istoty;
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty:

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo, stosując błędne kryterium prawne w celu ustalenia, czy decyzja zawarta w piśmie z dnia 17 grudnia 2020 r. podpisanym przez dyrektora Dyrekcji Generalnej ds. Energii Komisji (zwanym dalej „zaskarżoną decyzją”) stanowi akt zaskarżalny w rozumieniu art. 263 TFUE.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że art. 1 ust. 6 i 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące bilansowania (¹) nie przyznają wnoszącej odwołanie praw, na które zaskarżona decyzja może mieć wpływ.

Zarzut trzeci: zaskarżone postanowienie jest niewystarczająco uzasadnione, aby potwierdzić decydujący wniosek, że art. 1 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2195 nie przyznaje wnoszącej odwołanie żadnych praw.

(¹) Dz.U. 2017, L 312, s. 6.